

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rusija in Nemčija.

V vseh mogočih variacijah pretresalo se je zadnje dni v evropskem posebnostno pa v nemškem in avstrijskem časopisju uprašanje, se li bodeta sešla nemški in ruski car, ko se bode poslednji vračal domu preko nemške zemlje. Kar je danes veljalo kot gotovo, oporekalo se je zopet jutri, nasprotno vesti pobijale so druga drugo.

Pride — nepride, ti dve besedi vrtili sta se dan za dnevom z vsemi raznovrstnimi dodatki in komentari, kakor jih je mogla iznajti bujna časni-karska fantazija.

Ko se je prvokrat vozil ruski car preko nem-skih mej in se ni nikjer ustavil, utemeljevalo se je to s slučajem smrti v carski obitelji, ki je nena-doma poklical carja v domovino in mu torej takrat ni bilo mogoče mej potom jemati ozira na običajne oblike, navadne pri tacihi prilikah.

Drugačna je stvar pri drugem povratku car-jevem iz Kodanja, kjer je dlje časa bival s svojo obitelji. Za gotovo se je sodilo, da pri tej priliki si bodeta vsaj za kratek hip stisnila roki mogočna carska sosedu in menjala nekaj navadnih fraz, kakor se običajno rabijo pri tacihi shodih in kratkih se-stankih vladarjev.

Javno mnenje bilo je preverjeno, da tak ce-remonijelni sestanek pač ne bode imel nobenega globejega pomena, da ne bode mogel uplivati na popolnoma premenjene odnose, kakor so nastali mej Rusijo in Nemčijo po Kronstadtskih dneh in po izkušnjah, katere je Rusija doživela od strani Nem-čije ob priliki podpisovanja zadnjega posojila, pri katerem je Nemčija igrala tako čudno in žalostno ulogo. Vender bi se bilo javno mnenje pomirilo, negotova in temna bodočnost pokazala bi se bila v nekoliko manj neprijaznem svitu, da se je zgo-dilo to, kar se je pričakovalo od mnogih strani.

Nam, to moramo priznati, se iz vsega po-četka ni zdelo posebno verjetno, da bi se vršil tak sestanek in le z velikim nezaupanjem prijavljali smo dotične vesti, ki so trdile, da je sestanek go-tova stvar. Kako prav smo imeli, da nismo bili preveč lehkoverni in optimistični, dokaz temu so nam dogodki poslednjih dnij.

Ruski car ni šel v Berlin, kakor se je morda

pričakovalo od nekatere strani, v Gdanskem pa, kjer se je mudil le kratek čas in prestopil iz svoje jahte v železniški vlak, ni bilo niti odpolanca nemškega cesarja, ki bi bil pozdravil ruskega gosta na nemških tleh. Očitno se je pokazalo, da niti carju Aleksandru niti cesarju Viljemu ni bilo do tega, da se pozdravita, demonstrativno izognila sta se drug drugemu, temperatura političnega toplomera mej Rusijo in Nemčijo padla je zopet za nekoliko stopinj, ko je že itak bila dovolj hladna.

Da ruski car nikdar ni bil prijatelj Nemčije, znalo se je že davno in že za časov rusko-nemške vojne, ko je še živel pokojni car Aleksander II., pisalo se je mnogo o antipatiji ruskega carjeviča, sedanjega carja, proti Nemčiji. Pozneje pozabilo se je nekoliko na to in mislilo se je, da bode kot car Aleksander III. postopal drugače, nego je to bilo, ko je bil še carjevič. Opetovana potovanja mladega nemškega cesarja na ruski dvor bila so jasna priča, kako si je prizadevala Nemčija ohraniti si prija-teljstvo stare svoje zaveznice in sosedinje.

A Rusija naveličala se je dvomljivih dobrot, katere so jej podajale stare njene zaveznice, izstopila je iz nekdanje trojne zveze ter se postavila popol-noma na svoje noge, preverjena, da tako bode naj-bolje varovala svoje interese. Postala je sosebno hladna proti Nemčiji, katere je sama dosti pripo-mogla k temu, da si je odtujila nekdanjo zaveznico svojo.

O miroljubnosti ruskega carja, katero je že to-likrat poudarjal, sicer ni dvomiti. Prijatelji miru tudi v najnovejšem potovanju ruskega carja preko nemškega ozemlja, na katerem ni bilo nobenega oficijelnega sestanka s kakim članom nemške cesar-ske hiše, ne bodo našli tako vznemirjajočih dokazov za napetost položaja, kakor to trdijo nasprotniki Rusije. Vender pa se ne da tajiti, da je to poto-vanje nov dokaz, od dne do dne se ostreje kažejo novi razvrstitvi evropskih velesil, kakor je nastopila po Kronstadtskem sestanku.

Te nove razvrstitve ne prikrivata več niti Rusija niti Nemčija, dokaz temu nam je kratko bivanje ruskega carja v Gdanskem in na nemškem ozemlju. Da se tam ni zgodilo, kar so mnogi pričakovali, je znamenit „signum temporis“ za odno-saje mej Rusijo in Nemčijo.

Ceste na Goriškem.

(Govor poslanca dr. Antona Gregorčiča v 59. seji državnega zbora.)

(Dalje.)

Toda ne samo zgradbe cest, nego tudi popoi-noma zanemarjene ureditve voda, po vsem Goriškem, zlasti pa v gorenjem delu, kjer se mora seveda za-četi z regulacijo Soče, terjajo neodložno, da se po-množe tehnične sile, oziroma, da se ustanovi stav-bena ekspozitura v Tominu.

Soča dela v boljšem okraji, potem na progi od Kobarida do sv. Lucije, v občinah Kobarid, Idrijsko, Ladri, Smast, Kamno, Volarje, Dolje, Volče in Tomin veliko škodo, katera postaja vedno večja in nevarnejša, ker Soča, kadar naraste, vedno nekaj plodne zemlje odplavi. Prizadete občine obrnile so se do visoke vlade s prošnjo, naj odpošlje tehničnega uradnika, da izdela načrt za regulacijo Soče, da bi se potem mogle na podlagi tega dogovoriti glede izvršitve. Vzlic toplemu priporočilu pa ta prošnja, žal, še do današnjega dne ni uslišana. Ni dvojbe, da je tudi to zakrivilo pomanjkanje tehničnih sil. Isto tako je tudi stanje varnostnih zgradb ob go-renji Nadiži. Škode se množe od leta do leta, prošnje za pomoč so vedno nujnejše, nevarnost povodenj in vseh njih posledic so vedno večje, pomoči pa le od nikoder ni. In vender bi regulacija teh gorskih voda veljala primeroma le malo; s tem pa še ni rečeno, da bi regulacija rek v ravnini ne bila potrebna; potrebna je in deloma žal, tudi nekoliko dražja.

Tudi v drugih ozirih čuti se pomanjkanje tehničnega osobja na Primorskem. Ako je treba zi-dati ali prezidati kako cerkev ali kako župnišče, k čemur je treba uradnih načrtov, vleče se stvar na-vadno tako dolgo, da izgube interesovani krogi ve-selje storiti kaj in puste dotično stvar nerešeno.

Iz tega pa sledi jasno, da število tehničnega osobja v področji c. kr. primorskega namestništva ni zadostno in zato pozdravljam z veseljem visoke vlade ukrep, ustanoviti pri c. kr. okr. glavarstvu v Tominu stavbeno ekspozituro.

Ako bi se ustanovila stavbena ekspozitura v Tominu, imela bi stavbena sekcija v Gorici dosti manj dela in potem bi se ceste ne prelagale več tako, kakor se je predložila dunajska državna cesta

LISTEK.

Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbancov.)

I. poglavje.

V 1833. letu, dne 21. decembra, ob štirih po-poludne valila se je tolpa po Voznesenski ulici, mej drugimi je šel mlad uradnik. Zapomnite dan in uro, kajti ta dan in ob tem času se je pripetil dogodek, od katerega se vleče veriga dogodkov, ki so zadeli vse moje junake in junakinje, katerih zgodovino sem obljubil sporočiti potomstvu, če bodo potomci še čitali romane. Šel je torej po Voznesenski ulici uradnik, šel je iz pisarne utrujen od jednoličnega dela in sanjajoč o nagradi in okusnem obedu, kajti vsi uradniki radi sanjarijo. Imel je kapo nedoloč-ljive oblike in modro batovano suknjo s starim bo-brovim ovratnikom. Črte njegovega obraza je bilo težko razločiti; temu je bila kriva strešica kape njegove, in ovratnik in pa mrak. Kakor se je videlo, ni se mu mudilo domov, temveč se je radoval čistega zraka mrzlega večera, razlivajočega skozi

zimsko meglo žarke svoje po hišnih strehah, zape-ljivih lučij po prodajalnicah in slaščičarnah. Nakrat je povzdignil oči z zares poetično milobo, zadel v rožnobožno glavico in kakor v zadregi se opravi-čeval. Prekanjena rožnobožna glavica se je jezila, pogledala mu pod kapo, šla dalje nekoliko korakov, potem se pa obrnilo nazaj, kakor bi pričakovala novega opravičevanja. Zaman! Mladi uradnik tega ni prav nič razumel! . . . Še pogosteje se je ustav-ljal, da je gledal v velika okna prodajalnic in slad-čičaren s čudovitimi lučmi in prekrasnim zlatim bleskom. Dolgo je pozorno in z zavistjo ogledoval razne predmete, zopet spomnivši se, je pa z glo-bokim vzdihom in pa stojično odločnostjo nadaljeval svojo pot. Najstrašnejši mučitelji njegovi bili so iz-voščiki — in on jih je sovražil. — „Gospod, kam velite“. — „Kam hočete? Hočete li?“ To je bilo zanj Tantalova muka in on je iz vse duše sovražil izvoščike.

Z Veznesenskega mostu se je hotel obrniti na desno po cesti, kar zasliši krik: Beži, beži v stran! . . . Naravnost proti njemu dirjal je rujav dirjalec; za kočijažem se je videl beli čop mahajoč po vratniku sive suknje. Jedva je povzdignil oči,

že je bilo oje baš pred njegovimi prsi in sopar, ki se je valil kot oblak iz nosnic dirjajočega konja, ga je obdal. Mehanično se je oklenil ojem, pa pri tej priči je konj močno poskočil in on je odletel na stran, na tlak . . . Zaslišali so se klici: Ubit je, ubit! Izvoščiki so pognali za rušiteljem reda, ali beli čop je kmalu izginil jim izpred očíj.

Ko se je uradnik zavedel, ni čutil nobene bolečine; samo kolena so se mu tresla od strahu. Vstal je, oprl se na držaje ob cesti, prizadevajoč se prav priti k sebi. Britke misli in čuvstva so ga obdajale in od tega trenutka prenesel je vse so-vraštvo, za kolikor ga je bila sposebna duša uje-gova, z izvoščikov na rujave dirjalce in bele čope.

V tem sta beli čop in pa rujavi dirjalec bila švignila doli po cesti, obrnila jo na Nevski, z Nevskega na Kuravano, od tod na Semijanovski most, potem na desno po Tantanu in tukaj se ustavila pri jako lepih stopnicah, s pristrešjem, steklenimi durmi in z bakrenimi obrobi.

— „No, gospod“, rekel je kočijaž, širokopleč mužik z veliko rudečo brado, danes se je pa Vasko pokazal.

Omeniti moramo, da kočijaži ljubljenskega konja

v Ajšovici pri Gorici. Predno pride ta cesta iz Gorice v Ajšovico, teče nekaj časa navkreber, potem se pa vije v skoro ravni črti čez hribe navzdol v Lijaško ravnino in sicer je brežnost iz začetka nekoliko manjša, potem pa jako velika. Da se je ta cesta prelozila iz Lijaške ravnine okoli holmcev po eraričnem svetu skozi Ponoviški gozd do lovske hiše, prišlo bi se bilo v okom vsem ukrebricam in brežnostim. Namesto tega predložil se je samo tisti del ceste, ki je bil najbolj strm in najbližje v ravnini, in sicer tako, da teče okoli omenjene gostilne, ki je jako obljudeno izletovišče za Goričane, v polukrogu, dočim je prej tekla ravno poleg te gostilne. Tudi sedaj teče cesta čez svet, katerega posestnik je lastnik omenjene gostilne, ki se tudi nima bati konkurence, ker na njegovem svetu nihče drugi brez njegovega dovoljenja ne more postaviti gostilne. Da ni tehniško osobje ondotne stavbene sekcije preobloženo z delom, imeli bi v Ajšovici namestu sedanje popolnoma ponesrečene ceste, dobro in koristno.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. novembra.

Državni zbor.

Državni zbor dognal bode ta teden proračun naučnega ministerstva in se lotil tudi še proračuna deželnoobrambenega ministerstva. Ker se bodo sešle dne 9. novembra delegacije, zaostala bode proračunska razprava gotovo nekoliko vzlic temu, da bode proračunski odsek nadaljeval svoja posvetovanja brez odloga. — V sredo vsprejel bode cesar delegacijo, in sicer ob 12. uri ogersko in ob 1. uri avstrijsko.

Isterska volitev.

Krasna zmaga isterskih Slovanov jezi Italijane, da že bolj ni mogoče in pri zborovanju šolskega društva italijanskega „Lega nazionale“ dali so baje duška temu svojemu gnevu in v izraz tega volili predsednikom društva silnega radikalca mej Tržaškimi iredentisti, dr. Piccoli-ja, ki je jeden najbolj zagriženih sovražnikov Slovanov. — Nas to gotovo nič ne moti, kajti propadajočega italijanstva ne bodeta rešila niti „Lega nazionale“, niti dr. Piccoli.

Staročehi in grof Taaffe.

Odločna izjava sivolasega dr. Riegra, da bode staročeska stranka odložila svoje mandate, ako ne bode grof Taaffe ustregel želji naroda in uveljavil češki uradni jezik, prestrašila je vendar nekoliko vlado, zakaj oficijozni listi hité na vsa usta zatrjevati, da ni vse tako, kakor se poroča. Pomirjivi aparat dela na vse kripelje, da bi vzdržal i nadalje fikcijo staročeske stranke gotovo samo zato, da bi, če mogoče, rešila še nekaj tistih ponesrečenih spravnih predlog, katerih izvršitev terja grofa Taaffea Shylock, plem. Plener.

Cerkvena politika na Ogerskem.

Pri razpravi o proračunu naučnega ministerstva prišlo je v razgovor tudi uprašanje o novem nadškofu Ostrogonskem in primatu ogerskem. Naučni minister grof Csaky izrazil se je sicer jako diplomatično, a vendar v jednom oziru, zaradi krsta otrok iz mešanih zakonov, povedal, da zmatra vlada to zadevo za dognano in da ostane na stališči, katero je zavzelo že lani v državnem zboru. Ob jednem naznanil je minister, da bode v nekaterih dneh mogel točno povedati, kako in kaj je s preložitvijo primasovega sedeža iz Ostrogona v Budimpešto.

imenujejo vselej Vasko. Tudi proti volji gospode, ki daje takim konjem doneča imena, kakor Ahil, Hektor, konj za kočijaža ni niti „Ahel“, niti „Nektor“, temveč le Vaska.

Častnik je zlezal z voza, potapljal dirjalca po vratu, pohvalno nasmehljaj se in odšel po bleščečih stopnjicah, na uradnika, katerega je z vozom na tla podrl, ni niti mislil. . . Sedaj, ko je slekel svojo suknjo in šel v svoj kabinet, mi lahko gremo za njim in opišemo njegovo vnanjost, ki pa, žal, ni mična. Bil je majhne postave, širok čez pleča, sploh nerazmeren, videti močen, neobčutljiv in nerazdražljiv; hoja mu je bila oprezna za kavalerista, gibanje njegovo bilo je malo okorno. Če tudi je kazal lenobo in brezskrbno ravnodušje, ki je v modi in dubu sedanjega časa; če to ni pleonazem, je vendar skozi dovolj mrzlo skorjo pogostoma prodirala prava človeška priroda. Ravnal se je torej po splošni modi, zatajeval svoje misli in čuvstva ali iz nezaupljivosti ali iz prevzetnosti. Glas njegov je bil surov ali pa rezek, prav po uplivu tedanjega trenutka. Kadar je hotel govoriti prijetno, spodtikal se mu je jezik in nakrat je končal s kako šalo, da bi skril lastno vznemirjenje. V svetu so trdili,

Vnanje države.

Rusk ukaz.

Povsod je navada, da si dopisujejo tuji konzuli in oblasti one dežele, v kateri bivajo, v uradnem jeziku, ki je v običaji, samo na ruskem Poljskem posluževali so se doslej nemški in avstrijski konzuli nemškega jezika. Ruska vlada izdala je vsled tega ukaz do vseh javnih oblastev, da ne smejo več vsprejemati in reševati spisov tujih konzularnih zastopnikov, ako niso pisani v ruščini. Ta ukaz je Nemce znova razkačil, a, slava Bogu, da se za njih gnev že nihče več ne meni.

Bolgarsko sobranje.

Bolgarsko sobranje, katerega otvoritev smo o svojem času javili, vsprejelo je v zadnji seji načrt adrese, s katero odgovarja na Koburžana optimistični prestolni govor. — Volitve so se vse verificirale in na to je predsednik sobranja spominal se umorjenega finančnega ministra Belčeva. O vsebini adrese se ne ve še nič gotovega, zanimiva pa mora vsekako biti, kajti v odseku bile so v njej hude debate, ki niso bile posebej laskave niti za Koburžana, niti za Stambulova.

Mirovni kongres.

Rimski listi pozdravili so udeležnike mirovnega kongresa jako laskavo in s avaré občinstvo, naj se ne uda ni preveliki hvali in norčevanju, v kateri dva ekstrema so baje udarili nekoji listi. Kongres je brez nobene dvojbe viden izraz evropske solidarnosti in napredujočega humanitarnega duha. — „Fanfulla“ pravi, da ni za ta kongres primernejšega mesta, nego je Rim in trdi, da bode narod italijanski uložil vse svoje moči v to, da pomore dejanski izvršitev kongresovih sklepov.

Emin paša,

znani nemški slepar, kateremu je strgal dr. Holub krinko z obraza, vzbudil je zopet občo pozornost. Neki nemški profesor priobtil je sedaj več pisem o čudnih namerah Emina paše, iz katerih izhaja zlasti to, da se Emin vzlic temu, da je nemšk uradnik, ne briga dosti za mejnarodne dogovore, katere je sklenila Nemčija, ampak da hodi svoja pota, ki bodo sicer njemu donesla obilo dobička, Nemcem pa bržkone v Afriki onemogočili obstanek.

Dopisi.

Iz Trsta 1. novembra. [Izv. dop.] Že marsikaj smo doživeli z dopisi slavnega „Slovenca“, a kaj takega pa, kar nam piše dopisnik iz Istre, pa še ne.

Kdo se več ne spominja dopisov iz Trsta v cenjenem „Slovencu“ o slovenski propovedi pri sv. Justu, kateri dopisi so tukajšnje duhove tako razburili, da je vsakdo vzkliknil: „In vendar kaj takega bi ne bili pričakovali od „Slovenca“, in je vsakdo obsojal „Slovenčevega“ urednika, ki take dopise vsprejema. Živo so nam še v spominu oni dopisi, v katerih je tukajšnji dopisnik na najžalostnejši način zagovarjal svoje misli in kliko „Slovenčevo“, kjer je tako blagodušno dokazal, kaj je prav za prav narodnost oni kliko, ki se suče okoli „Slovenca“, Misije in Mahniča.

A vsi ti dopisi niso toliko razburili niti tukajšnjega razumništva niti priprostega naroda, kakor dopis iz Istre v št. 249 „Slovenca“.

Ako prečita ta dopis človek, ki le količkaj pozna tukajšnje razmere, ki je le z jednim očesom opazoval volilno gibanje v Istri, priznati mora, da pisec onega dopisa je bil o vsej tej stvari jako slabo poučen in nehote bode vsakdo priznal, da dopis niti v Istri pisan ni bil. No, pa to nas

da je jezik njegov hudoben in nevaren, kajti svet ne trpi v krogu svojem ničesar odločnega, pretresujočega, sploh ničesar, kar bi kazalo značaj in voljo; svetu so potrebni francoski vaudevili in ruska pokornost tujemu mnenju.

Njegov zamolkel, nepravilen, jako živ in izrazen obraz bil bi jako zanimival Lavaterja in njegove učence. Čitali bi bili na njem globoke sledove preteklosti in čudna obetanja bodočnosti. . . Ljudje so govorili, da je v njegovem smehljanju in v njegovih čudnih svetlih očeh nekaj posebnega. Opis njegov zaključujem s tem, da povem, da mu je bilo ime Gregor Aleksandrovič Pečorin, da so mu domači navadno rekali Žorž, po francoski šegi, da je imel triindvajset let in da so roditelji njegovi imel tritisoč duš v saratovski, varanečki in kaluški guberniji. Poslednje pristavljam, da bi malo olepšal njegovo vnanjost pri strogih čitateljicah. Pozabil sem pa še povedati, da je bil jedini sin, če ne štejemo sestre, šestnajstletne deklice, ki je bila jako lepa in jej po besedah matere njene (očeta ni več imela) ni bilo treba dote, ker bode lahko pridobila si visoko stopinjo v družbi s pomočjo božjo ter s pomočjo lepega obraza in izvrstne odgoje.

ne briga mnogo, verujemo torej, da je bil dopis v resnici v južni Istri zgotovljen. Če je temu taka, žalostno je res, da je volitveno gibanje dotičnemu g. piscu tako slabo znano in nehote se nam sili v glavo misel, da dotičnik je imel najslabše namene, ako je svetu take neresnice na vsa usta trobil.

Da bi bil dopis vsaj resničen, da bi se bilo vsaj gole resnice navedle, kar mora vsakdo od dobrega kristjana pričakovati, no, jezilo bi nas bilo nekoliko, da se drzne sedaj dopisnik s takimi stvarmi na dan, ko smo naidušeni še veselja nad sijajno zmago in molčali bi bili. Ker je pa v dotičnem dopisu toliko neresnice, ne morem si kaj, da bi ne navedel nekoliko točk tega krasnega dopisa, da bodo čitatelji vedeli ceniti ono kliko, in spoznali kakih sredstev se zna posluževati.

Najprej pravi dopisnik: „Letos na pomlad smo za državni zbor v prvi pridobili postojanke Vodnjan, Barban, Višnjani itd.“ Gospodine, ne veste-li, da pišete neresnico? Ni res, da smo Vodnjan in Višnjani letos prvi pridobili, temveč ti kraji zapisani so že več let sem v zlatih knjigah, v koje zapisujemo one vasi, ki so se znali otresti tujega jarma.

Najlepše pa je, kar piše g. dopisnik o Pomjanu, ko pravi, da je bil jedini urednik gospod Mandić tamkaj. Zopet neresnica, ostudna laž! Res žalostno, da moram gosp. dopisnika poučiti o vsem „volitvenem gibanju“, kar bi moral on, gotovo bolje vedeti od mene.

Vi nočete vedeti o onih 24, reči štiriindvajsetih rodoljubih iz Trsta, ki so že pred volitvijo tamkaj bili in poučevali ljudstvo. Ne le jeden, ampak mnogo, mnogo Tržaške gospode okoli „Edinosti“ je bilo tamkaj za časa volitev, ki se niso zbal boleznin in se tudi niso prestrašili, dasi so vedeli, da je njih življenje v največji nevarnosti.

In vi dopisniče se drznete trditi nesramne laži, katere hočete vašim vernim čitateljem kot resnico predočiti?! Je-li to tem Tržaškim rodoljubom, za ves nepopisni trud plačilo od „Slovenčeve“ klike?! Je-li to kristijansko, da se poslužujete na tak način laži, samo da bi vedel svet, da Tržaški rodoljubi se niso niti iz mesta ganili?! Vi bi hoteli napadati ljudi, ki so sedaj vso Istro prehodili, ki so se noč in dan trudili, in na posebno prijazen način bili pozdravljeni od Lahonov. Lepo je res, da tako plačujete one može, ki imajo toliko zaslug na tej zmagi.

Ko bi pa bila gola resnica ves dopis, gotovo se ne more gosp. urednik ponašati s preveliko taktnostjo, da vsprejme v predala svojega lista take dopise, ki razširjajo le srd mej raznimi stanovi in nam kalijo veselje sedanje zmage, da pride na dan s takim dopisi v onem času, ko se raduje ves slovanski rod na srečno zmago, ko ves slovanski svet ponosno gleda na žilavi, neustrašeni istrski narod, koji se je otresel za vselej sovražnih mu spou, koji narod je dal svojemu sovražniku najhujši udarec, od katerega nikdar več ne ustane, ampak na tleh leži in javka, na tleh se vije pred nogami isterskega Slovana, koji s ponosom oznanjuje svetu vseslovansko zmago, češ: „To je sad složnega delovanja in vztrajnosti.“ Ves slovanski svet

Gregor Aleksandrovič se je prišedši v svojo sobo zavalil na naslonjač, sluga je ustopil in mu naznanil, da je gospa šla v goste, sestra pa že odkosila. . . „Jaz ne bodem kosil,“ bil je odgovor, „saj sem zajutrkoval.“

Potem je prišel deček kacihi trinajstih let v rudeči kozaški jopi, bistrh očij in bel, na videz pravi prepehanec, in podal listek, niti besede ne spregovorivši. Pečorin je ravnodušno položil listek na mizo in uprašal, kdo da ga je prinesel.

— Danes je semkaj prišla mlada gospa z možem — odgovoril je Fedka — in sta velela, da ta listek izročim Tatjani Petrovni. (Tako je bilo ime Pečorinovi materi.)

„Po čemu si ga prinesel meni?“

— Mislim sem, da je vse jedno, gospod! . . . Morda bi blagovolili prečitati.

„To je, ti bi rad vedel, kdo je tukaj napisan?“

— Da, te gospode še nikoli ni bilo pri nas.

„Preveč sem te rezvalil,“ rekel je Pečorin s strogim glasom. „Nabaši mi pipo!“

(Dalje prih.)

ne raduje na tej zmagi, ves slovanski svet čestita kršnemu Istranu, ves slovanski svet se čadi in slavo peva takemu narodu, koji ima sinove, ki so še v poznih letih vedno zvesti ostali onim idealom, katerih se jim je napolnilo srce že v rani mladosti, ves slovanski svet poskakuje veselja, da ima slovansko baš tukaj na meji take sinove, ki so gotovo najvrednejši biti „sinovi majke Slave“, nikomur ne pride na um, da bi kalil slovanskemu svetu to pravično veselje — le „Slovenčev“ dopisnik drzne se sedaj v tem času, ko tako čutimo potrebo složnega delovanja, le oni dopisnik drzne se kaliti to naše vseslovansko veselje in rušiti vezi skupnega delovanja. Če nam torej ta g. dopisnik že sedaj hoče to veselje zamoriti in nam sili v naša srca srd do one klike, katera vzprejema take dopise in jih odobruje, kaj čuda torej, da nas je tak dopis v tem svečanem trenutku tako zelo razkačil.

Če je to nauk klike po vašem vsemogočnem gospodu Mahničju, čestitamo vam. A vedite dipisniče in vsi v vas verujoči verniki, katere ste našli, da verujejo vašemu lažnjivemu dopisu, da gospoda v Trstu, dasi udriha po takih dopisih, dopisnikih in taki kliki tudi „doma na mehkih naslonjačih“, vender se ne ustraši nikdar trudopolnega dela, kadar jo dolžnost na to kliče, kadar vidi, da gre za blagor naroda in je gotovo več pripomogla za blagor naroda, kakor lažnjivi „Slovenčev“ dopisnik, kakor vsa klika okoli „Slovenca“, kateri je ves naš blagor najzadnja briga. Če se že za nas tako malo brigate, kar se lahko razvidi iz „Soče“, kjer govori o „Družbi sv. Cirila in Metoda“ tedaj pa pustite nas vsaj pri miru in ne obdelujte z lažjo onih mož, ki imajo na tej zmagi jako velike zasluge.

Da gospoda pri „Slovenca“, razkol ste prouzročili povsod na Kranjskem, na Goriškem se vam ni posrečilo, ker goriški narod je pred vsem svetom obsodil tako postopanje, na razkol delate tudi tukaj, a v Istri se vam ne posreči, ker tukajšnje razumnštvo vseh stanov ve in zna obsojati te vaše zlobne namene in dela, in bode tudi delalo vedno le v prospeh tukajšnjega Slovana in ga bode branilo ljutelega nasprotnika z zedinjenimi močmi. Vsa vaša sredstva ne bodo nič izdala, ker vezi, koje vežejo istrsko razumnštvo so gotovo tako trdne, da jih ne bodo rušili vsi vaši dopisi, ampak i nadalje bodeta duhovnik in posvetnjak delala roka v roki, v največji slogi v blagor tlačenega Istrana! Živela vesela Istra in tužna Kranjska!

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Inženirju Mat. Živicu, znanemu rodoljubi slovenskemu, podelil je knez črnogorski Danilov red IV. vrste. Čestitamo!

— (Imenovanje.) Gosp. Josip Jamšek imenovan je voditeljem c. kr. glavnega carinskega urada v Pontabli.

— („Učiteljski tovariš“) ima v 21. štev. nastopno vsebino: „Deželna učiteljska konferencija.“ — „Risarski pouk na obrtno-nadaljevalnih šolah.“ — J. Marn: „Knjiga slovenska.“ — Listek. — Književnost. — Dopisi.

— (Ponudbena obravnava.) Dne 13. novembra 1891. ob 10. uri dopoldne vršila se bode pri c. in kr. oskrbovalnem magacinu v Ljubljani ponudbena obravnava zaradi odjemanja nerabljivih volinovih odpadkov (lesene volne) v približni množini 100 q. Ponudbe uložiti je ali ustno ali pismeno. Poprobnejši pogoji pogledajo se lahko v oskrbovalnem magacinu v Ljubljani, razglas je pa tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani vsakemu na razpolaganje.

— (Moštarna na Jesenicah.) Jeseniška podružnica kmetijske družbe osnovala bode v Jesenicah moštarno, v kateri se bode delal sadni mošt po vzgledu moštarne v Bledu. Naj bi tudi druge občine in podružnice posnemale ta vzgled, ker se bode dal na ta način pridobiti marsikateri krajcar in se bode s časom prišlo v okom pogubnemu žganjepitju.

— (Nesreča) pripetila se je v Trbovljah, kjer so otroci vozili preteklo nedeljo z malim vozičkom, ki se rabi za prepeljavanje premoga. Ko so se peljali po glavnem tiru navzdol, prišla je 13letna deklica Rozalija T. pod kolesa in bila že mrtva, ko so ustavili voziček.

— („Lega nazionale“,) naslednica zloglasne „Pro Patria“, imela je konstitujoči svoj prvi shod v Trstu v mestnem gledališču. Udeležili so se ga italianissimi iz vseh pokrajin. Poudarjala se je potreba ustanoviti italijansko vseučilišče. Iz poročila

povzamemo, da ima društvo že 31 podružnic in kakih 10.000 članov ter da se bode število pomnožilo v kratkem na 50 podružnic. Prihodnji shod bode v Rivi na južnem Tirolskem. Slovencem treba biti dvojno pozornim nasproti krtovemu delovanju tega društva, ki preži po slovenski mladini v naših pokrajinah.

— („Tržaški Sokol“) imu v soboto dne 7. novembra v dvorani Mali (hiš. štev. 16, v ulici Torrente) „jour-fix“ z jako zanimivim programom. Natančneje v prihodnji številki.

— (Trtna uš v tržaški okolici.) Deželna komisija za oskrb protl trtni uši je preiskala sedanje stanje in škodo prouzročeno po trtni uši v tržaški okolici ter je določila, da se z dotičnimi vinogradi ne počenja kakor dosedaj, namreč da se isti ne uničijo. Tako poroča „Edinost“.

— (Razglas.) Razglasene odredbe, s katerimi se je skladnine prosti čas omejil in se je skladnina za blago, ki se oddaja na postajah Bolcan in Rovered zvišala, se s 3. novembrom t. l. počenši razveljavijo in so na imenovanih postajah veljavna zopet tarifna določila.

— (Mejnarodna glasbena in gledališka razstava na Dunaji.) Kakor smo že poročali, bode pod pokroviteljstvom nadvojvode Karola Ludovika v rotundi v c. kr. praterji na Dunaji leta 1892. mejnarodna glasbena in gledališka razstava od 7. maja do 9. oktobra 1892. leta. Interesovani krogi se opozarjajo, da je oglasila, napravljena po obrazcih izdanih od razstavne komisije, najkasneje do 15. novembra 1891. l. poslati razstavni komisiji na Dunaji I. Eschenbachgasse št. 11. Program pogleda se lahko v trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, kjer se tudi obrazci za oglasila dobe.

— (Novi tarif za telegrame,) ki bode stopil v veljavo z novim letom, bode le manjim brzojavkam na korist, pri večjih pa se bode pristojbina povečala precej izdatno. Odpravila se bode temeljna taksa, ki je dozdaj znašala 24 kr., zato pa bode namestu dosedanjih 2 kr. od besede plačevati 3 kr. Iz tega je razvidno, da samo za brzojavke do 24 besed je nova pristojbina ugodna, za vse ostale pa ne. Tako n. pr. velja zdaj brzojavka 10 besed 45 kr. (24 + 20 + 1) po novem veljala bode 30 kr.; 20 besed veljalo je dosedaj 65 kr., po novem 60 kr.; pri 25 besedah je že dosežena v pristojbini, veljale bodo po novem tarifu 75 kr., kakor doslej (24 + 50 + 1), 30 besed veljalo je doslej 85 kr. po novem 90 kr.; 50 besed doslej 1 gld. 25 kr., po novem 1 gld. 50 kr.; 100 besed doslej 2 gld. 25 kr., po novem 3 gld. itd. Pri večjih brzojavkah, kakor n. pr. za časopise itd. se bode torej pristojbina prav občutno podražila in se bode lepo zahvalili za tako „znižanje“, katero bode stopilo v veljavo z novim letom za vso Avstro-Ogersko in Nemčijo. Najmanjša pristojbina je 30 kr.

Jutri jour-fixe „Pri Slonu“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. novembra. Gospodska zbornica snide se dne 10. t. m.

Belgrad 3. novembra. Ministerska kriza se razširja. Ker se je odpovedal tudi Tavšanovič, odstopilo je vse ministerstvo. Pašić sestavil bode novo ministerstvo. Provizorično rešena je kriza z izstopom Vuiča in Tavšanoviča. Demisija ostalih ministrov se ni vsprejela.

Bukurešt 3. novembra. Zarad izredno slabe letine namerava se prepovedati izvažanje raznih vrst živil.

Rim 3. novembra. Mejnarodna parlamentarna mirovna konferenca odprla se je slovesno danes popoldne v veliki kapitolski dvorani.

Dunaj 4. novembra. „N. Fr. Presse“ potrjuje, da je Schmerling dne 21. oktobra v avdijenci pri cesarji prosil, da se glede na svojo visoko starost odpusti od predsedništva najvišjega sodišča.

Dunaj 4. novembra. Včeraj priče so se v trgovinskem ministerstvu obravnave mej avstrijskimi, ogerskimi in nemškimi pooblaščenici za definitivno določbo železniškega pravilnika, kakor je bil sklenjen na shodu v Brnu.

Dunaj 4. novembra. Jutranji buletin o zdravji nadvojvodinje Margarete: Ponoči mirno spanje, sensorij popolnom prost.

Novi York 4. novembra. Pri včerajšnjih državnih volitvah zmagali v Virginiji demokratje z veliko večino. V Columbusu bil je guvernerjem voljen republikanec Mac Kinley, prouzročitelj carinskih tarifov, namestu dosedanjega demokrata. Republikanci zmagali so v državi Philadelphia.

Razne vesti.

* (Hripa.) Iz vseh krajev poroča se o razširjevanju te nadležne bolezni. Tudi v pruski Šleziji se je zelo vgnezdila in so morali zapreti učiteljsko pripravnico v Steinau-u ob Odri.

* (Strajk.) Delavci v tiskarni lista „Odjeka“ v Belem gradu pričeli so strajk, ker se jim ni izplačala zastala mezda.

* (Potresi v Japanu) bili so še groznejši nego se je poročalo prvi hip. Poginulo je nad 24.000 ljudi. Primorsko mesto Kano se je pogreznilo popolnoma. V mestu Gifu, ki broji 100.000 prebivalcev, podrlo se je nad 5000 hiš in poginulo blizu toliko ljudi. V pokrajini Orogay zrušilo se je 18.000 hiš, ljudij poginulo je nad 2000. Obljudena mesta Okaku in Kasamatau sta le še kup razvalin. Nad 70 milj železniške proge je tudi uničenih, kar dela velike zapreke hitri pomoči ponesrečenim krajem.

* (Dvainpetdeset železniških nesreč v treh mesecih.) Na francoskih železnicah zgodilo se je v zadnjem četrtletju 52 neareč, pri katerih je bilo 90 mrtvih in 360 ranjencev.

* (Iz železniškega vagona skočil) je pri Pescari v Italiji elegantno oblečen gospod skozi okno kupeja prvega razreda in je bil takoj mrtev. Našli so pri njem veliko vsoto denarja, a nikakoršnih listin, iz katerih bi se dala konstatovati njegova oseba.

* (Petintrideset oseb zmečkanih) V Tunisu v Afriki podrl je vihar neki visoki zid, ki je razdrobil popolnoma poleg stoječo hišo, v kateri se je baš praznovala arabska svatba. Navzore so bile samo še žene in otroci, katerih je 35 zasulo in grozno zmečkalo. Do večera izvlekli so nad 20 mrtvih in delali vso noč naprej, da odpravijo razvaline.

* (Veliki gozdni požari) so nastali v Ameriki v Indijani in je posebno New-Albany v veliki nevarnosti.

Poslano.*)

Dr. A. Mahničju v Gorici.

Ker ste razglasili sami v svojem listu, da sem vložil zoper Vas tožbo radi razžaljenja časti, ker ste razglasili sami, da sem jaz odstopil od tožbe, ker izvajate celo vrsto zaključkov na podlagi mojega odstopa, od Vas povsem krivo tolmačenega, da-si Vam je znan njegov pravi uzrok: smatram si potrebno, objaviti sledeče:

Meseca maja t. l. vložil sem proti Vam tožbo radi razžaljenja časti. O priliki zborovanja „Zaveze“ v Trstu se snidem z jako uplivno osebo, z osebo, ki je Vaš osebni prijatelj, katero pa tudi jaz kot učitelj čislam jako visoko. Razgovor nanesele je tako, da smo govorili (bil je z menoj tudi moj prijatelj) o moji tožbi proti Vašemu listu. Vaš osebni prijatelj začne me nagovarjati, naj ne tiram stvari dalje, ker cela stvar itak ni preveč razžaljliva, da je boljša kratka sprava, kakor dolga pravda, da literarne pravde ne more razsoditi sodišče i. t. d., i. t. d. Upiral sem se, odstopiti od pravde in sem tudi omenil, da bodele porabili moj odstop gotovo na nelojalen način v svojem listu. Vaš osebni prijatelj mi na to zatrdi: „Bodite prepričani, dr. Mahnič ne bode pisal ničesar, ako stvar zaspi“, in na to sem dal Vašemu prijatelju besedo, odstopiti od tožbe.

Ko pride iz Gorice uprašanje, ali obstanem pri tožbi, odstopil sem in sem v dotičnem zapisniku tudi natančno navedel uzroke mojega odstopa.

Sedaj pa pridete Vi in kričite na vsa usta: Glejte me junaka! Ugual sem dr. Tomaža Romiha! Ugual sem celo „Zavezo“! Vse je res, kar sem pisal i. t. d., i. t. d. Gospod dr. Mahnič, to je nelojalnost.

Ker ste se razkoračili na tako junaški način, ker se bere iz Vašega lista, da Vam je strašansko žal, da ni pravde; ker pa po § 352. k. r. jaz sedaj ne morem več tožiti: na-te priliko, da se dožene pravda sodnijskim potom!

Ako se še tako repenčite, citatov iz „Rimskega Katolika“ in citatov iz dr. Lindnerja, katere sem objavil o svojem času tudi v tem listu, ne morete utajiti, niti jih pobiti. Vi ste pačili in zavijali izreke svojih nasprotnikov.

Še več: Vi obrekujete svoje nasprotnike. Še več: Vi pišete neresnico v svojem listu.

Vse to sem pripravljen Vam dokazati pred sodiščem iz Vašega „Rimskega Katolika“. Ker Vam mir ni ljub, pa imejte preprič! Da govorim z Vami: Da se vidimo — pri Filipih.

Krško, dne 2. novembra 1891. l.

Dr. Tomaž Romih.

*) Za vsebino ne prevzema uredništvo nobene odgovornosti. (947)

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanju sili, napenjanju, tiščanju v želodcu in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“, Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne po-vzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Du-naji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in po-dpisom. 5 (4-14)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Listnica uredništva:
Gosp. dopisniku „Izpod J e p e“ na Koroškem: Prav radi Vam ustrezemo, toda prosimo potrpeti do jutri. Za danes nemogoče.

Umrli so v Ljubljani:
30. oktobra: Tomaž Kerperger, bivši užitinski paz-nik, 86 let, Kravja dolina 11, marasmus.
31. oktobra: Marija Smrekar, sirota, 15 let, Poljan-ska cesta št. 27, edem na možganih.
3. novembra: Gašper Švigelj, delavec, 62 let, Trnov-ske ulice št. 1, jetika.
V deželni bolnici:
29. oktobra: Mihael Smok, dninar, 70 let, dysenterie.
30. oktobra: Matevž Skalar, dninar, 37 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. nov.	7. zjutraj	743.6 mm.	0.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	742.6 mm.	1.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	741.2 mm.	0.6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 0.6°, za 6.2° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke
z dne 31. oktobra 1891.

	Prejani teden
Bankovcev v prometu	465,859.000 gld. (+ 14,686.000 gld.)
Zaklad v gotovini	247,611.000 „ (+ 207.000 „)
Portfelj	200,891.000 „ (+ 12,906.000 „)
Lombard	27,782.000 „ (+ 1,845.000 „)
Davka prosta ban-kovčna rezerva	11,930.000 „

Dunajska borza
dné 4. novembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.40	91.45
Srebrna renta	91.20	91.20
Zlata renta	108.05	108.20
5% marona renta	101.60	101.85
Akcije narodne banke	1008	1011
Kreditne akcije	275.50	276.50
London	117.55	117.60
Srebro	—	—
Napol.	9.35	9.34
C. kr. cekini	5.59	5.60
Nemške marke	57.75	57.77 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	103	40
Ogerska papirna renta 5%	100	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	148
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	50

MARIJE EBERL ROJ. SEDMAK
zasebnice

ki je včeraj, v torek, dne 3. novembra, ob 6. uri zvečer, v 72. letu dōbe svoje, nenadoma v Go-spodu zaspala.

Truplo drage pokojnice se bode v četrtek, dne 5. t. m., ob 4. uri popoldne blagoslovilo pri smrti hiši na Sv. Petra cesti št. 6 in potem pre-peljalo k večnemu počitku na pokopališče pri Sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 3. novembra 1891.

Hugon Eberl in Adolf Eberl, sina.
Marija Eberl in Fani Eberl, snahi.
Willy Eberl in Erich Eberl, unuka. (951)

Nujno se iščejo:

kuharka za jako dobro hišo, 8—12 gld.; hi-šina za gospodsko hišo, 8—10 gld.; več deklet za vsako delo, 6—7 gld. — Več je izvedeti v pisarnici Flux (v trafiki) na Bregu št. 6. (950)

Kuverte
uradne
in trgovske
(846) priporoča
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Visoko provizijo,
stalno plačo,
predplačo
dam vsakomur, ki se
hoče baviti s prodajo srečk
in srečkinih knjižic na obroke.
Menjalnica H. Fuchs
Pešta, Fran Desakove ulice 12.

! Dunajski moderci !

izbornega kroja, visoke oblike,
od 80 kr. do 10 gld.
NOVOSTI:
Čipkasti fihu, plastroni, ovratni pra-mi, vlekní obšivi, chenilni tkanci, vol-neni tkanci in capuchoni, otroški život-niki in volnene dokolenice
v bogati izbiri pri (878—5)
ERNESTU STÖCKL-nu v Ljubljani.

Pri
Karolu Till-u
v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.
Vse (456—38)
šolske potrebščine
za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.
Velika izbira
risalnih skladnikov, risal itd.

Premirano istrsko vino.

Na prodaji imam več sto hektolitrov pristnega črnega in belega vina, kakor tudi izborne vrste terana, refoška in „vin di rosa“.
— Vse postavljeno na kolodvor v Vodnjan. —
Natančneja pojasnila daje (94c—1)
Giovanni Manzin
posestnik vinogradov v Vodnjanu (Dignano) Istra.

V soboto dne 7. novembra 1891

prične se in se bo nadaljevala vsak dan, izimši nedelje in praz-nike, od 8.—12. ure dopoldne in od 2.—6. ure popoldne

popolna razprodaja
vse zaloge blaga
spadajočega v konkurzno maso
RUDOLFA MIKLAUC-a
v Špitalskih ulicah v Ljubljani
obstoječega iz
prikrojnega blaga, tkanine, pletenine itd. itd.
po jako znižanih cenah.
Oskrbništvo konkurzne mase.
(946)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Razglas.

Dne 20. novembra 1891 vršila se bode pri c. kr. okraj-nem sodišči v Mariboru l. D. b. druga izvršilna dražba
hiše št. 5 v Reitergasse v Mariboru
(Magdalensko predmestje) in se bode oddalo tudi pod cenjeno vrednostjo. Hiša stoji nasproti veliki konjiški vojašnici in je vsled tega pripravna za vsako obrt, zlasti za pekarijo ali za gostilno, ka-tera obrta sta se ondu že zvrševala. V hiši je več stanovanj, peč-nica, prostorna soba za krčmo in velika klet, v katero gre 30 star-tinov v pilsodji. K temu posestvu spada tudi še druga zgradba, v kateri je dvoje stanovanj, perilnica, drvarnica in svinjak, potem spada k njej še zelinjak in krito kegljišče. Vse to je cenjeno na 19.129 gld. Na hišo je uknjiženih m. d. hranilničnih posojil 8000 gld., katere bi mogle ostati bržkone še nadalje.
Cenilni zapisnik in dražbene pogoje moči je upogledati pri c. kr. okrajnem sodišči v Mariboru d. D. b. ali pri dr. Ju-riju Waltner-ju, dvornem in sodnem odvetniku v Gradci, Go-spodske ulice št. 1. (945—1)

Dobijo se pri vseh knjigotržcih.

1891 L. DIJAŠKI
Cena 80 kr.

KOLENDAR 1892
po pošti 28 kr.

Prvi slovenski
SKLADNI KOLENDAR (Block) 1892
Cena 50 kr., po pošti 60 kr.

1892 STENSKI
Cena 25 kr.

KOLENDAR 1892
po pošti 85 kr.

Izdala
Narodna Tiskarna
v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.